

ת"פ 41285/06/14 - תביעות צפת נגד רבאח שרקאוי, עלי עזאם, ריפעת נמירי

בית משפט השלום בקריית שמונה

24 ינואר 2016

ת"פ 41285-06-14 תביעות צפת נ' שרקאוי ואח'
ת"פ 41266-06-14

לפני כבוד השופט ניר מישורי לב טוב
המאשימה תביעות צפת

נגד הנאשמים
1. רבאח שרקאוי
2. עלי עזאם
3. ריפעת נמירי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רנדה סוסאן

הנאשם 2 וב"כ עו"ד גמאל זנגריה

גזר דין

בעניינו של נאשם 2

ב"כ הצדדים הגיעו לידי הסדר טיעון במסגרתו, כתב האישום תוקן, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע והצדדים ביקשו לטעון לעניין העונש באופן חופשי.

כתב האישום המתוקן, מייחס לנאשם ביצוע עבירות שעניינן: כניסה לא מוסכמת למקום צבאי- לפי סעיף 115(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ניסיון לגניבה- לפי סעיף 384 + 25 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בהן הורשע הנאשם, ביום 8.6.14, נכנס הנאשם עם הנאשמים האחרים לשטח מטווחים של בסיס צנובר שברמת הגולן שהינו שטח מגודר בגדר טייל, דרך פתח בגדר שנחתך.

הנאשם ביחד עם הנאשמים האחרים ניסה לגנוב תחמושת וציוד צבאי נוסף בכך שאספו תרמילים וכדורים חיים בקוטר 5.56 מ"מ, סוללה צבאית משומשת וחלק ממרגמה 60 מ"מ לתאורה, אותם הכניסו לתוף ארגז פעולה.

טיעוני הצדדים :

טיעוני המאשימה לעונש :

במסגרת טיעוניה בכתב (5/ת) אותם הגישה לבית המשפט, הדגישה המאשימה את חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, נסיבות ביצוען והערך המוגן אשר נפגע כתוצאה מעבירות אלה.

המאשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם 2 הכולל עבירות התפרצות לבנין שאינו דירה, כניסה לשטח צבאי, סמים, החזקת נכס חשוד כגנוב, גניבה, תקיפה בנסיבות מחמירות, חבלה חמורה ופציעה.

כמו כן, עתרה המאשימה למתחם עונש הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, ולנוכח עברו הפלילי, ביקשה המאשימה לגזור עונשו של הנאשם ברף העליון של המתחם.

ב"כ המאשימה הוסיף בטיעונו בע"פ ביום 10/1/16 :

- א. שירות המבחן המליץ בעניינו של הנאשם על הטלת עונש מאסר בפועל של ממש, אשר יחדד עבור הנאשם את ההשלכות להתנהגותו הפסולה הלכה למעשה.
- ב. על פי ההלכה סטייה של בית המשפט מהמלצה כזו של שירות המבחן הינה חריגה ביותר ותעשה מטעמים מיוחדים שיירשמו.
- ג. ב"כ המאשימה הפנה לחוות הדעת האחרונה שדל ועדת האבחון שם נקבע כי לא קיים פיגור שכלי וניתנו מספר דרכי טיפול אשר אין כל סתירה בינם לבין טיעוני המאשימה להשתתף מאסר בפועל של ממש.
- ד. הפנה לגזר דינם של שני הנאשמים האחרים, שם הושטו 4 חודשי מאסר בפועל, שלאחר חוות הדעת הממונה על עבודות השירות ירצו על דרך של עבודות שירות.
- ה. בשל נסיבותיו הספציפיות והאישיות של נאשם זה מתבקש כי בית המשפט ישית על הנאשם מאסר בפועל שניתן ויהיה ברף הנמוך של המתחם.
- ו. גם אם ימצא בית המשפט לנכון לסטות לקולא מהמתחם המוצע אליו עתרה המאשימה, מתבקש לעשות זאת במידתיות על מנת להעביר את המסר לעבריינים שהורשעו בעבירות כגון אלו.

טיעוני ב"כ נאשם 2 לעונש:

ב"כ נאשם 2 הגיש טיעונו לעונש בכתב והשלים טיעונו בע"פ :

- א. הנאשם בן 38, רווק, הודה בהזדמנות הראשונה, חסך זמן שיפוטי יקר והביע חרטה על מעשיו.

- ב. עבירת הכניסה לשטח צבאי נועדה לאיסוף פסולת ומתכות בלבד.
- ג. מדובר בשטח פרוץ ולא כניסה אלימה לשטח צבאי.
- ד. נסיבות העבירה ומניעה מציבים העביר ברף הנמוך.
- ה. אין מדובר בתכנון מראש שכן הנאשמים הסתובבו וחיפשו גרוטאות וברזלים חלודים ברמת הגולן.
- ו. מתחם העונש ההולך ממוקם בין צו מבחן למאסר מותנה. במקרה זה עותרת ההגנה להשתתף מאסר מותנה. זאת שכן העבירה האחרונה בגינה הורשע הנאשם נעברה לפני 8 שנים.
- ז. בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה יש להתחשב בפגיעה הקשה בנאשם באם ישלח למאסר, מצבו הקשה, נטילת אחריות על מעשיו והודאתו באשמה.
- ח. היעדר נזק כלכלי ומצבו הכלכלי הקשה של הנאשם מצדיקים הימנעות מהטלת פיצוי או קנס.
- ט. ההגנה צירפה טבלה מסכמת לעניין מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות רכוש שונות.

בדיון שהתקיים ביום 10/1/16 הוסיף וטען ב"כ הנאשם :

א. חוות דעת ועדת האבחון שהוגשו מדברות בעד עצמן. אמנם הנאשם 2 לא הגיע למצב של אי כשירות או תחולת הסייג של אי שפיות הדעת, אך בדיוק לשם כך נועד סעיף 19 לחוק הסעד (טיפול במפגרים) שרציונל נכבד עובד בבסיסו.

לפי הפסיקה ולפי דעות מלומדים יש לקחת זאת בשיקולי בית המשפט בעת שגוזר דינו של הנאשם שמסיבה זו יש להקל דווקא עם הנאשם. לא ניתן להתעלם מכך, שלפי חוות הדעת, הנאשם מתפקד ברמה גבולית, סובל מבעיות בשיקול הדעת.

הפנה לפרק האופרטיבי של חוות הדעת, שממליץ על דרכי טיפול שיכולים בוודאי לעזור לנאשם להשתלב בקהילה ולשפר את תפקודו החברתי והתעסוקתי.

ב. מאז ביצוע העבירה, לפני לא מעט זמן, הנאשם לא עבר כל עבירה אחרת.

ג. בעברו של הנאשם כמה ניסיונות אובדניים, שנבעו בין היתר ממצבו הרעוע.

ד. בחוות הדעת נרשם שהוא זקוק לתמיכה מוגברת, גם לתמיכה בלמידה וביצוע מטלות מינימאליות, שהוא זקוק לתמיכה בתפקודים ההסתגלוניים וכי אישיותו בלתי בשלה ורמת השגיו נמוכה, מה שמעיד שמקרה זה נופל בגדר סעיף 19 לחוק הסעד.

ב"כ הנאשם הפנה לספרו של יעקב בזק "משפט ופסיכיאטריה, אחריותו המשפטית של הלקוי בנפשו", עמ' 168-172.

ה. אמנם תסקיר שירות המבחן אינו "מזהיר", אך ההמלצה של קצינת המבחן על מאסר בפועל תלושה מהמציאות.

ו. הנאשם נמצא לא כשיר לעבודות שירות עקב מצבו העגום, עלול לשלם מחיר על כך בדמות מאסר בפועל, דווקא אותו מצב שבגינו יש להושיט לנאשם יד ולעזור לו, עומד לו היום לרועץ. העניין נוגד את תחושת הצדק ולא תצמח לאינטרס הציבורי תועלת משליחתו של נאשם במצבו של נאשם זה לבית הסוהר.

ז. בשקלול כל הפרמטרים העומדים על הפרק, לרבות הודאתו של הנאשם, חיסכון בזמן שיפוטי, מסכת חייו העגומה של הנאשם, הדברים שעלו מחוות הדעת של וועדת האבחון, ההמלצות על דרכי טיפול שיכולות לעזור רבות לנאשם למרות שהן נשמעות מינוריות, ההגנה עותרת לכך שבית המשפט הנכבד יסתפק בדרכי הטיפול, מוכנים שיוטל מאסר על תנאי שיונח כחרב על צווארו של הנאשם וירתיעו מביצוע עבירות בעתיד.

הנאשם טען לעונש כי אביו נפטר לפני 8 חודשים והוא חי עם אמו ואחותו, מצטער על ביצוע העבירה ומבקש סליחה, אסור לו להוציא רישיון במשך 8 או 10 שנים בגלל בעיה פסיכיאטרית.

בתיק זה הוגשו בעניינו של הנאשם תסקיר שירות המבחן, חוות דעת הממונה על עבודות השירות, חוות דעת פסיכיאטרית ושתי חוות דעת של וועדת האבחון :

חוות הדעת הפסיכיאטרית :

הנאשם היה במעקבים בודדים בתחום הפסיכיאטרי, בעברו מס' נסיונות אובדניים, אינו מגלה מחשבות שווא, חווה תחושות של יאוש אך שלל מחשבות אובדניות, נוטל לדבריו טיפול תרופתי לדכאון. מגיל צעיר סובל מהפרעות התנהגות, בעל אישיות דלה, יכולות קוגניטיביות ורגשיות נמוכות ביותר, מתקשה בנטילת אחריות והפקת לקחים, תגובות דכאוניות קלות. לא נמצאה עדות לקיום פסיכופתולוגיה מ'גורית' אך התקבל רושם לאינטליגנציה נמוכה. לאור כך הומלץ להפנות הנאשם לוועדת אבחון לאדם עם מוגבלות שכלית או התפתחותית.

חוות דעת וועדת האבחון מיום 24/9/15 :

חברי הוועדה ציינו כי חלק מתשובות הנאשם היו פשטניות ודלות, עד גיל 15 למד במסגרת רגילה, המשיך לעבוד עד שנאסר למשך שנתיים על מעורבותו בקטטה בה נגדם, היה מעורב בעבירות רכוש ולאחר מספר נסיונות אובדניים. מסקנות הוועדה הינם כי לא קיים פיגור שכלי וכי מתפקד ברמה גבולית, יודע להבדיל בין טוב ורע, בין מותר ואסור ובין סיבה ותוצאה, מבין משמעות העונש. הנאשם ניסה בשיחה להאדיר החסכים החינוכיים והסביבתיים. אמנם אישיותו בלתי בשלה עם מרכיבים אנטי סוציאליים אך אינה מובילה לחוסר כשירות לעמוד לדין. נקבע כי במצבי לחץ הוא עלול להיקלע למצב של מגננה ולהתקשות בשיתוף פעולה עם המעורבים בהליך המשפטי. תפקודו של הנאשם מונמך קוגניטיבית עקב חוסר הזדמנויות חינוכיות - לימודיות בשילוב אלמנטים אישיותיים דלים ולא בשלים ותפקודו ההסתגלותי

גבוה מתפקודו האינטלקטואלי.

במסגרת חוות הדעת הומלץ על תמיכה מוגברת בתחום התעסוקה והפנאי ותמיכה מועטה בתחום התקשורת, העזרה העצמית והלמידה.

חוות דעת וועדת האבחון מיום 2/12/15 :

על פי הנחיית בית המשפט אשר ניתנה לבקשת ב"כ הנאשם התקבלה חוות דעת משלימה בעניינו של הנאשם בדגש על דרכי טיפול בנאשם. במסגרת חוות הדעת הצטרפה הוועדה לחוות הדעת מיום 24/9/15 והתרשמה כי הנאשם זקוק לתמיכה מוגבלת בתפקודיו ההסתגלוניים, אישיותו בלתי בשלה ורמת הישגיו נמוכה, יש מקום לסייע לנאשם בהבניית סדר יום באמצעות שילובו בתעסוקה נתמכת וכי על עו"ס הקהילה לסייע ולתמוך בנאשם, לבנות עבורו תוכנית קידום שתכלול פיתוח התנהגות חברתית מותאמת וקבלת סמכות ומרות.

תסקיר שירות המבחן :

הנאשם נפלט ממערכת החינוך לאחר 8 שנות לימוד ופנה לתעסוקה. בגיל 18 ריצה עונש מאסר בגין הריגה ומאז אינו עובד ומקבל קצבה מביטוח לאומי. ביצע נסיונות אובדניים, עד לפני 9 חודשים נהג לשתות משקאות אלכוהוליים אך הפסיק לבד, שלל שימוש בסמים למרות שהורשע בשנת 2005 בגין החזקת סם לצריכה עצמית, נוטל טיפול פסיכיאטרי תרופתי.

הנאשם לקח אחריות פורמאלית לביצוע העבירות בהן הורשע, אינו חש חרטה, אשמה או בושה בגין, ניסה למזער מחומרת מעשיו והלשכותיהן ושלל זיקה פלילית להתנהגותו.

שירות המבחן התרשם כי ברקע להתנהלותו הפסולה של הנאשם עמדו גורמים רגשיים הנוגעים לקושי בהפעלת שיקול דעת הולם במצבים עמוסים רגשית וקשייו להירתע בנקל לרבות מעונשים שהוטלו עליו בעבר. זאת לצד דלותו הרגשית והקוגניטיבית לצד קשיים פסיכיאטריים, הפרעת אישיות אנטי סוציאלית המאיצים התנהגות מפרת חוק. קיימת חוסר בהירות בנוגע להתמכרותו לסמים מסוכנים, מתקשה לתפקד באופן יציב במסגרות, לשתף באופן כן ואותנטי בעולמו הרגשי, לחוש אמפטיה ולשתף פעולה בתהליך טיפולי, לא ניתן לשלול מעורבותו בתת תרבות עבריינית והזדהותו עם הנורמות שלה וערכיה, לנאשם כוחות אגו דלים ומצומצמים עם מודעות אישית וטיפולית נמוכה. שירות המבחן סבור שקיימת נזקקות טיפולית לאור נטייתו החוזרת להסתבך בפלילים ורמת סיכון גבוהה להישנות עבירות. הנאשם שלל נזקקות זו.

לאור האמור לעיל נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית, אין באפשרות שירות המבחן להמליץ על חלופת ענישה במסגרת קהילה העשויה להפחית רמת הסיכון הגבוהה להישנות עבירות בעתיד. לאור העובדה כי לא נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות הומלץ על הטלת מאסר בפועל על הנאשם אשר יחדד עבורו השלכותיה של התנהגותו הפסולה ובמסגרתו הומלץ על מעקב פסיכיאטרי.

חוו"ד הממונה על עבודות השירות מיום 11/11/14 :

מחוות דעת הממונה עולה כי תפקודו של הנאשם במאסר הקודם שריצה בעבודות שירות לא היה תקין, נעדר ללא אישור ועקב מחלה ללא הודעה למפקח, סירב להגיע לשיחה עם המפקח, היו לנאשם בעיות משמעותיות לרבות החתמת כרטיס ועזיבת המקום לפני הזמן וכן נערך לנאשם שימוע. התנהלות זו מהווה נימוק משמעותי לאי השמתו של הנאשם בעבודות שירות. לתיק בית המשפט צורפו מסמכים התומכים בחוות דעת הממונה.

העונשים אשר הוטלו על הנאשמים האחרים :

בתאריך 18/11/14 ניתן גזר דינם של נאשמים 1,3 במסגרתו הוטלו על כל אחד מהנאשמים 1,3 העונשים הבאים: מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס בסך 1000 ₪.

ריבוי עבירות :

במקרה דנן, הורשע הנאשם במספר עבירות. לפיכך, עסקינן במצב של ריבוי עבירות בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין.

עם זאת, בחינת נסיבותיו של מקרה זה מעלה, כי המדובר בעבירות שבוצעו בסמיכות זמנים ועל כן יש להתייחס לכל העבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום כאל אירוע אחד ולגזור על הנאשם עונש כולל לכל העבירות נשוא כתב האישום.

דין והכרעה :

העיקרון המנחה בענישה, הינו עקרון ההלימה. בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

בהקשר שלפנינו, המדובר הוא בעבירות חמורות למדי אשר בוצעו בתעוזה רבה ולאור היום.

הערך המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות הינו השמירה על רכוש הצבא והצורך למנוע מגורמים בלתי מוסמכים החזקתם של כלי נשק ותחמושת העלולים לסכן הציבור הרחב בהגעתם לידי המעורבים בפלילים או גורמי טרור. כמו כן קיים אינטרס בטחוני בהרחקתם של גורמים בלתי מורשים משטחים צבאיים שנועדו להגנת המדינה.

הפגיעה בערך המוגן במקרה זה הינה במדרג הבינוני באשר הנאשמים ניסו לגנוב תחמושת צבאית ללא שהצליחו להשלים ביצוע העבירה וכן אין מדובר בנשק כי אם תחמושת.

להלן דיון בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה :

א. תכנון מוקדם ומידת האשם :

הגם שלא הוכח בפני תכנון מוקדם בו פעלו הנאשמים הרי שהגעתם לשטח צבאי מרוחק וביצוע עבירת נסיון הגניבה

מעלה כי הנאשם פעל ביחד עם הנאשמים האחרים תוך תכנון מוקדם, גם אם היה זה קצר מועד. כמו כן לא נטען בפני כי הנאשם אולץ או שודל לביצוע העבירות בידי הנאשמים האחרים או אדם אחר ומכאן אשמו של הנאשם מלא בדומה לנאשמים האחרים.

ב. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה :

הגם שלא הוכח כי נגרם בפועל נזק לשטח הצבאי ובהינתן כי הנאשמים לא הצליחו להשלים ביצועה של העבירה עולה כי הנזק הפוטנציאלי מביצוע גניבת תחמושת משטח צבאי הינו רב ואף עשוי להיות קטלני בשעה שתחמושת צבאית עלולה כפי שארע לא אחת להגיע לידיים עברייניות או חבלניות ולשמש גורמים עברייניים און עוינים בפגיעה בחפים מפשע.

ג. יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו והקרבה לסייג לאחריות פלילית כאמור בסימן ב' לפרק ה'1:

מחוות דעת וועדת האבחון עולה כי הנאשם לא סובל מפיקור שכלי וכי מתפקד ברמה גבולית, יודע להבדיל בין טוב ורע, בין מותר ואסור ובין סיבה ותוצאה, מבין משמעות העונש.

מעיון בחוות הדעת הפסיכיאטרית ושתי חוות הדעת שהוגשו ע"י ועדות האבחון הנני למד כי הנאשם לוקה בשכלו במידה מסוימת אך לא במידה המקימה סייג לאחריות פלילית.

מדיניות הענישה הנוהגת במקרים אלה, נעה בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל של מס' חודשים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, בצירוף מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

בע"פ (מחוזי-ב"ש) 25770-04-13/ 21398-04-13 אלוג' נ' מדינת ישראל (20.11.13), דחה בית המשפט המחוזי את הערעור על הכרעת הדין והערעורים ההדדיים על גזר דינו של בית משפט השלום בב"ש, אשר הרשיע את הנאשם בעבירות של כניסה למקום צבאי, ניסיון גניבה וניסיון פגיעה ברכוש הצבאי, באופן שנכנס לשטח צבאי ופירק באמצעות רתכת שלדת טנק. בית המשפט השלום השית על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל מחציתם בחופף ומחציתם במצטבר לעונש המאסר המותנה בן 24 חודשים התלוי ועומד נגד הנאשם שהופעל, כך שירצה הנאשם 28 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס.

ברע"פ 9934/06 רועי דרעי נ' מדינת ישראל (5.12.06), הורשע הנאשם בבית משפט השלום בנצרת בעבירה לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין ועבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב ונידון ל-9 חודשי מאסר מתוכם 3 לריצוי בפועל אשר יומרו בעבודות שירות והיתרה ע"ת וקנס. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי בנצרת נדחה ובקשת רשות הערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי אף היא נדחתה.

בת.פ (שלום-כ"ס) 1382-09 מדינת ישראל נ' חאג' יחיא (25.5.10), הורשע הנאשם בעבירה של החזקת חלק, אבזר או תחמושת של נשק לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין. הנאשם נידון ל-6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

לאור האמור לעיל, בהתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, דעתי היא כי מתחם הענישה במקרה דנן נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות בכפוף לחוות דעתו החיובית של הממונה על עבודות השירות, מאסר על תנאי וקנס.

סטייה ממתחם העונש ההולם :

לאחר עיון בתסקיר שירות המבחן אשר לא בא בהמלצה טיפולית, חוות הדעת הספיקיארית וחוות הדעת של ועדת האבחון אשר באו בהמלצה על דרכי טיפול כלליות שאינן כוללות טיפול בקהילה או מסגרת מסודרת ולרבות בעברו הפלילי של הנאשם לא מצאתי מקום לסטות במקרה זה לקולא ממתחם העונש ההולם, מה גם שב"כ הנאשם עתר לענישה המצוייה ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם.

עם זאת ולאור מצבו הנפשי והקוגניטיבי של הנאשם והעובדה כי עבירת הגניבה לא הושלמה לא מצאתי מקום לחרוג לחומרה ממתחם העונש ההולם.

גזירת העונש ההולם :

לאחר קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לקבוע העונש המתאים לנאשם הספיקיפי העומד בפניו ולהתחשב בין היתר בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה :

1. הפגיעה של העונש בנאשם - עיון בגליון הרשעותיו של הנאשם, ת/2, מעלה כי ריצה עונש מאסר בן שנתיים ו 6 שבועות בגין עבירות אלימות חמורות וכן עונש מאסר שרוצה בעבודות שירות כפי שגם עולה מחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הגם שעונש מאסר בפועל יפגע בנאשם הרי שאין לומר כי זהו לו מאסרו הראשון.

2. הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו - לא הוכח בפני כי נגרמו לנאשם נזקים ממשיים עקב ההליך המשפטי בתיק זה, הנאשם אינו עובד מזה תקופה ארוכה שנים ומכאן כי קשה לומר כי נפגע כלכלית מניהול ההליך כנגדו. עם זאת הנאשם היה עצור מיום 22/6/14 עד 24/6/14 (3 ימים) וכן שהה בתנאי מעצר בית מלא וחלקי במשך כחודשיים וחצי.

3. מתסקיר שירות המבחן עולה כי נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו הינה פורמאלית בלבד, הנאשם אינו מגלה אמפטיה, אינו חש חרטה, אשמה או בושה בגין העבירות שעבר, ניסה למזער מחומרת מעשיו והשלכותיהן. הנאשם אינו עושה מאמצים לחזור למוטב ואינו נרתם להליך טיפולי למרות נזקקותו לתהליך שכזה.

4. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בבית המשפט ולא השחית זמן שיפוטי יקר.

5. מתסקיר שירות המבחן וחוות הדעת שהוגשו בעניינו של הנאשם עולה כי לחסך החינוכי בילדותו משקל בעיצוב אישיותו ויכולותיו. עם זאת התרשמה וועדת האבחון כי ניסה בשיחה להאדיר החסכים החינוכיים

והסביבתיים.

6. מעת ביצוע העבירות ועד מתן גזר הדין חלפה תקופה של שנה וחצי אך מעיון בתיק בית המשפט עולה כי למעלה משנה מתוך פרק זמן זה נוצלה לטובת קבלת חוות דעת הממונה שהיתה שלילית בעניינו , תסקיר שירות המבחן, חוות דעת פסיכיאטרית ושתי חוות דעת ועדות האבחון אשר התבקשו על ידי ב"כ הנאשם. מכאן כי לא חלף זמן ממשי מעת ביצוע העבירה , מרבית מהזמן שחלף נוצל לבקשת ב"כ הנאשם לבחינת הליך טיפולי ואין בזמן שחלף משום עינוי דין לנאשם במקרה זה.

7. עברו הפלילי של הנאשם : לחובת הנאשם שש הרשעות קודמות. הנאשם הורשע בביצוע עבירה דומה של כניסה למקום צבאי בשנת 2007, אז הוטל עליו עונש מאסר מותנה, לחובתו עבירות רכוש כגון פריצה לבניין שאינו דירה ובצוע גניבה, החזקת נכס חשוד כגנוב וגניבה וכן עבירות אלימות חמורות בגין ריצה עונש מאסר ממושך. מכאן כי הנאשם שב וממשיך לבצע עבירות רכוש למרות העובדה כי הוטל עליו מאסר קודם בן 5 חודשים בשנת 2007 אשר רוצה בעבודות שירות ומחווה דעת הממונה עולה כי בוצע באופן בלתי הולם לפרקים.

לצורך שיקול אחדות הענישה אציין כי לחובת נאשם 1 עמדו שש הרשעות קודמות, חלקן ברכוש , לחובת נאשם 3 עמדו שתי הרשעות קודמות שרק אחת מהן בתחום הרכוש.

8. הרתעת היחיד :

מעיון בתסקיר שירות המבחן התואם להמלצות חוות הדעת של ועדות האבחון בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם אינו מפנים הפסול שבמעשיו, אינו נרתע מעונשים אשר הוטלו עליו בעבר, הגם שעולה נזקקות אינו נרתם להליך טיפולי , מתקשה להביע חרטה או אמפטיה. מכל אלו ובהתאם להמלצת שירות המבחן יש בהטלת עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה כדי להרתיע הנאשם אשר נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה וסיכוי גבוה להמשך הישנות עבירות דומות.

9. הרתעת הרבים :

עבירות הרכוש וגניבת נשק ותחמושת מבוצעות על פי רוב לצורך רווח כספי. שיקול זה לצד העובדה כי השטחים הצבאיים במדינת ישראל פרוסים על פני שטחים נרחבים וקיים קושי לנטר כל שטח ושטח מגבירה הצורך בענישה אשר תביא להרתעת עבריינים פוטנציאליים.

10. ב"כ הנאשם לא עתר להטלת עונש מאסר שירות כשם שהוטל על נאשמים 1,3 אלא טען כי מצבו הנפשי והשכלי של הנאשם מונעים ממנו לבצע עבודות שירות וכי אין לזקוף זאת לרעתו. מעיון בחוות דעת הממונה על עבודות השירות ביחד עם תסקיר שירות המבחן הרי שלא בכדי לא נשמעה עתירה שכזו ע"י הנאשם שהרי הנאשם הביא בהתנהגותו שלו לכך שנערך לו שימוע בעת ריצוי עונש עבודות השירות בתיקו הקודם וזאת לאחר שביצע הפרות משמעת וכללי ריצוי העונש. מכאן כי אין לנאשם אלא להלין על עצמו באשר לא נרתע מביצוע עבירות רכוש נוספות לאחר שכפסע עמד בינו לבין הפקעת

עונש המאסר שרוצה בעבודות שירות בעת ריצוי מאסרו האחרון. חוות דעתו של הממונה והתנהלות הנאשם בעת ריצוי עונש המאסר תואמת להתרשמות שירות המבחן כי הנאשם לא נרתע מענישה אשר הוטלה עליו בעבר, אינו מגלה מוטיבציה והבנה לצורך בשינוי אורחות חייו והירתמות להליך טיפולי.

לאחר עיון בחוות דעת וועדות האבחון לא מצאתי כי יש בדרכי הטיפול המוצעות כדי למצות הענישה בתיק זה באשר מדובר בדרכי טיפול כלליות בלבד, לא הוכח בפני כי הנאשם נרתם להליך טיפולי כלשהו ואף לא במסגרת דרכי הטיפול שהוצעו הממשיכות למקם אותו בסביבה בה פועל ופעל בעל ביצע העבירות.

11. באיזון שבין כלל אחידות הענישה (על שותפיו של הנאשם 2 הוטל מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים אשר רוצה בעבודות שירות ועונשים נלווים), מצבו הנפשי והשכלי של הנאשם, חומרת העבירות והסיכוי הגבוה להישנות העבירות ללא עונש מרתיע בדמות מאסר בפועל סבורני כי יש מקום להטלת עונש מאסר בפועל אשר יהיה בו כדי להרתיע את הנאשם מביצוע עבירות רכוש נוספות.

לאחר שעיינתי בטיעוני ב"כ המאשימה ושמעתי טיעוני ב"כ הנאשם 2 והנאשם 2, עיינתי בחוות הדעת מטעם הממונה על עבודות השירות, תסקיר שירות המבחן, חוות דעת ועדות האבחון ונתתי את דעתי למדיניות הענישה הנהוגה, אני מורה על הטלת העונשים הבאים על נאשם 2 :

א. חודשיים מאסר בפועל. מתקופת המאסר תנוכה תקופת מעצרו מיום 22/6/14 עד 24/6/14.

הנאשם יתייצב למאסרו בבית מעצר צלמון ביום **13/3/16** בשעה **10:00**, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

ערבויית שניתנו ע"י הנאשם 2 במסגרת תיק מ"ת 41266-06-14 ישמשו להבטחת התייצבות נאשם 2 לריצוי מאסרו במועד.

מוצא בזאת צו איסור יציאה מהארץ כנגד הנאשם אשר יפקע עם תחילת ריצוי המאסר.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים שלא יעבור תוך שלוש שנים החל מהיום על אחת מן העבירות בהן הורשע ויורשע בתקופת התנאי או לאחריה.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מלעבור עבירה כנגד הרכוש משך 3 שנים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 3000 ש"ח; אם לא יחתום תוך 7 ימים מהיום יאסר למשך 30 ימים.

במידה ובתיק יש פיקדון, הפיקדון יקוזז כנגד פיצויים שנפסקו, אם נפסקו, לאחר מכן יקוזז כנגד קנס שהוטל. במידה וקיימת יתרה, היתרה תוחזר למפקיד והכל בכפוף להוראות כל דין ועיקול.

הודע על זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום

ניתן והודע היום י"ד שבט תשע"ו,
24/01/2016 במעמד הנוכחים.
ניר מישורי לב טוב , שופט